

tikel 56 omhandler myndighedens (Kommissionens) muligheder for at yde økonomisk bistand til arbejdere, der på grund af den tekniske udvikling er blevet arbejdsløse, dels i form af direkte understøttelse, dels i form af dækning af udgifter til flytning og til omskoling.

Kapitel 4

Produktion. Artikel 57 fastslår indledningsvis, at Den høje Myndighed (Kommissionen) fortrinsvis skal anvende de indirekte midler, der står til dens disposition, ved i samarbejde med regeringerne at regulere eller øve indflydelse på det almindelige forbrug, særlig i offentlige virksomheder, samt ved indgreb i pris- og handelspolitikken. Artikel 58 omtaler her efter de direkte midler, der kan bringes i anvendelse i tilfælde af en åbenbar afsætningskrise. Efter denne kan Den høje Myndighed (Kommissionen) efter drøftelse med Det rådgivende Udvalg og med Rådets indforståelse iværksætte en produktionsregulering bl. a. derigennem, at der pålægges de virksomheder, som overskrider de fastsatte kvoter, passende afgifter, som så udbetales som støtte til de virksomheder, hvis produktion er faldet under det forudsatte niveau. Såfremt Myndigheden (Kommissionen) undlader at handle, kan et medlemsland forelægge sagen for Rådet, som med enstemmighed kan pålægge Myndigheden (Kommissionen) at etablere et kvotesystem. Reguleringen ophører automatisk efter forslag til Rådet fra Myndigheden (Kommissionen) eller fra et medlemsland, medmindre Rådet afviser forslaget; afvisningen skal være enstemmig, såfremt forslaget er fremsat af Myndigheden (Kommissionen), ellers blot simpel flertalsbeslutning. Er det omvendt tale om en alvorlig mangelsituation, fastlægger artikel 59 de direkte foranstaltninger, der i så fald kan gennemføres. Den høje Myndighed (Kommissionen) skal i en sådan situation indberette herom til Rådet og foreslå en løsning, medmindre Rådet enstemmigt træffer anden bestemmelse. Såfremt myndigheden intet foretager sig, kan Rådet med enstemmighed efter forslag af et medlemsland anerkende, at en alvorlig mangelsituation består. I en sådan mangelsituation skal Rådet enstemmigt ud fra Myndighedens forslag og efter rådføring med denne etablere forbrugsprioriteter og fastsætte kul- og stålfordeling til industrien, til eksport og til andre forbrugere. På dette grundlag skal Myndigheden efter at have rådført sig med produk-

tionsvirksomhederne opstille bindende produktionsprogrammer. Hvis Rådet ikke opnår enstemmighed om foranstaltningerne, skal Myndigheden (Kommissionen) selv foretage fordeling til medlemslandenes hjemmeforbrug, baseret på deres forbrug og eksport og uafhængigt af, hvor produktionen finder sted. Inden for hvert land sker den videre fordeling autonomt, men efter forhandling med Myndigheden (Kommissionen) for så vidt angår eksport og tildelinger til kul- og stålindustrien. I mangelsituationen kan Myndigheden (Kommissionen) efter konsultation med Det rådgivende Udvalg og med Rådets samtykke pålægge medlemslandene restriktioner for eksporten til tredjelande. Såfremt Myndigheden (Kommissionen) undlader dette, kan Rådet med enstemmighed træffe sådan beslutning. Myndigheden (Kommissionen) kan ophæve kvotesystem m. v. efter konsultation med Det rådgivende udvalg og Rådet. Den kan dog ikke gøre det imod Rådets enstemmige opfattelse. Såfremt Myndigheden (Kommissionen) undlader handling, kan Rådet ved enstemmig beslutning ophæve fordelingsystemet.

Kapitel 5

Priser. I artikel 60 fastslås, at hvad angår priser er enhver praksis, der strider mod formålsartiklerne 2-4, forbudt, således navnlig uretmæssig konkurrence, herunder særlig tids- eller stedbegrænsede prisnedsættelser, der til sigter opnåelse af en monopolstilling, samt forskelsbehandling, især ud fra køberens nationalitet. For at forhindre dette bestemmes det, at prislister og salgsbetingelser i fællesmarkedet skal offentliggøres efter forskrift af Den høje Myndighed (Kommissionen), som efter drøftelse med Det rådgivende Udvalg fastlægger retningslinjer for listernes omfang og form, og der fastlægges i artiklen visse hovedprincipper for priskvoteringen. De anvendte priser må ikke overstige de offentliggjorte priser, men må tilpasses i nedadgående retning til de gunstigste tilbud, den pågældende køber har opnået eller inden for de grænser, Myndigheden (Kommissionen) fastsætter for pristilpasning. Såfremt tilpasningen sker til tilbud fra virksomheder uden for Fællesskabet, skal disse forretninger anmeldes til Myndigheden (Kommissionen). Ifølge artikel 61 kan Myndigheden (Kommissionen), når det findes påkrævet, under visse betingelser og i samarbejde med virksomheder og deres organisationer om til